

Arxiu Municipal

COMPAREIXO I COMPAREIXERÉ

Si en Francisco, en lloc de tenir la seva nòvia a França l'any 1959, l'hagués tingut a l'Anglaterra de Blair, no hauria pogut portar l'*after shave* a l'equipatge de mà. Expliquem-ho.

En el present document, us mostrem la compareixença que fa el veí Francisco, de 21 anys, tot manifestant que pretén traslladar-se a Toulouse per tal de visitar la seva nòvia Nicole, després de comprometre's –i de jurar pel seu honor– a tornar a Espanya amb prou temps per ingressar a files. Recordem que, en aquells anys, no fer el servei militar obligatori era motiu de presó per deserció. (N'hi ha que no ho creureu, però a aquest document l'acompanyava l'autorització del pare de Francisco perquè pogués sortir del país.)

Les compareixences servien per autoritzar viatges, per fer constar la pèrdua de documents personals, o per donar coneixement que s'havia trobat un gos perdut. El valor d'aquestes compareixences raïa en el fet que es feia davant de l'alcalde, que actuava com a personificació de la fe pública.

Ara, però, vivim en una Europa sense fronteres i ens podem desplaçar sense problemes pertot arreu. Bé, pertot, pertot, no. I si no, que els ho diguin als que han viatjat aquest estiu a Londres o Nova York.

15 de setembre de 2006